

opusdei.org

Records del viatge del prelat al Canadà

Mons. Fernando Ocariz ha aconsellat "eixamplar el cor per acollir els altres" durant el seu viatge pastoral pel Canadà.

05/09/2019

**Divendres, dissabte i diumenge,
16-18 d'agost**

El divendres 16, Mons. Ocariz va presidir algunes reunions de treball amb Mons. Fred Dolan, vicari de l'Opus Dei al Canadà, i amb les persones que l'ajuden en el govern

de la prelatura al país. A la tarda, va predicar una meditació i va estar amb els membres de l'Opus Dei que coordinen les activitats formatives de la prelatura a Ottawa, Mont-real i Quebec. Després d'escoltar nombroses notícies sobre la tasca apostòlica en aquestes tres ciutats, va parlar sobre el nexa que hi ha entre la vida cristiana i la felicitat, que és "el resultat d'una veritable llibertat orientada cap a l'amor".

El matí del dissabte, el prelat es va reunir amb unes 200 dones que participen dels apostolats de l'Opus Dei. Les primeres paraules van ser d'estímul per a acollir Déu en la pròpia vida, i per difondre el missatge i l'alegria de l'Evangelí "de mar a mar", respectant la llibertat de cada persona. Va recordar també a l'audiència que "la gent necessita alegria i se sent atreta per la generositat i l'alegria dels cristians".

En les seves respostes, Mons. Ocáriz es va referir a la necessitat de "eixamplar el cor per acompanyar els altres", cosa que implica, el diàleg amb persones que no comparteixen les nostres idees, deixant clar que els possibles desacords no ens poden separar dels altres ni trencar els llaços d'amistat. Va recordar una vegada més que la clau de tot apostolat és "romandre units a Crist i identificar-se amb Ell, per construir l'Església a través de la nostra vida ordinària, tractant de santificar la nostra feina i buscant la santedat allà on ens trobem".

El prelat va concloure aquesta tertúlia convidant les participants a prestar gran atenció a la caritat fraterna, a la unitat, al servei, a l'alegria i la comprensió, ja que "és el contingut del Manament Nou" del Senyor. També va sol·licitar oracions per les intencions del Sant Pare i va agrair les cançons d'un quartet

familiar que havia interpretat un popurri de música de Gilles Vigneault.

A la tarda, Mons. Fernando Ocariz es va reunir amb unes 120 persones al teatre L'Entrepôt de Mont-real. Va començar amb una reflexió sobre el lema del Canadà "A mari usque ad mare" ("de mar a mar"), al qual ja s'havia referit en altres ocasions, i va demanar a tots que preguessin pel Papa i per l'Església, recordant-los que el Papa Francesc sempre demana a tothom que troba en el seu camí que preguin per ell.

La tertúlia va començar amb una intervenció per trencar el gel, literalment. François, vestit de jugador d'hoquei, va introduir al prelat en un dels esports més populars del Canadà, i li va desitjar que marqués molts gols en aquesta trobada. Mons. Ocariz li va fer una abraçada i va aconsellar a tots els

presents que exercissin l'esperit esportiu que recomanava sant Josepmaria per a la vida cristiana, que consisteix en una conversió contínua, començant una vegada i una altra segons les necessitats de cadascú.

Diumenge 18 d'agost unes 60 joves de Mont-real, Quebec i Ottawa van tenir una tertúlia amb el prelat a Manoir de Beaujeu. Els va fer considerar que el Senyor confiava en elles per portar la llum, la força i l'alegria a les seves amigues i companyes d'estudi o de treball. També per ajudar a molta gent a trobar el sentit de la seva vida. La clau per a compartir l'amor de Déu que portem al cor —va comentar— resideix en l'amistat. I

"desenvolupar una amistat veritable porta temps, comporta aprendre a conèixer i estimar, encara que no compartim els mateixos valors". En aquest mateix lloc, Mons. Ocariz va

rebre nombroses famílies vingudes des de diverses ciutats.

Dimecres i dijous, 14 i 15 d'agost

Després de diverses reunions amb fidels de la prelatura, el dia 14 al matí el prelat es va desplaçar al centre de la ciutat per visitar l'arquebisbe de Toronto, el Cardenal Thomas Collins. Junts van recórrer la tot just restaurada catedral de Sant Miquel, des de la cripta fins a la nau central, on van poder pregar davant els patrons de la ciutat.

A continuació, a l'auditori de la Biblioteca de Fairview, va tenir lloc una tertúlia amb dones que participen en les tasques de l'Opus Dei a la regió. Eliza i Kathleen, acompanyades al piano per Theresa, van cantar una peça. Després de felicitar-les per les seves veus, el prelat va parlar de la virtut de l'esperança, "que es basa en la fe, no en les nostres pròpies forces". Amb el

poder de l'amor de Déu —els va dir—
"podrem apropar moltes altres
persones a Déu i portar la llavor de
Crist a tot el vostre gran país".

Mons. Ocáriz també va parlar del
veritable amor, que "consisteix
sobretot a buscar el bé de l'altre".
Aquest amor generós —va afegir—
"és l'ingredient necessari per fer que
un matrimoni funcioni bé: donar
suport a la parella en els alts i baixos
normals de la vida".

La visita del Mons. Ocáriz a Toronto
va culminar el dia 15 d'agost amb
una bella celebració eucarística amb
motiu de la solemnitat de
l'Assumpció de la Mare de Déu, a
l'oratori de Kintore. Després de la
Missa, les assistents es van reunir
espontàniament al voltant del prelat,
aprofitant aquesta última
oportunitat per explicar-li alguna
cosa, estrènyer la mà o demanar-li
que beneís una foto de la família,

abans que iniciés el seu viatge a Mont-real.

El prelat de l'Opus Dei va aterrar a Mont-real a mitja tarda. Algunes famílies de la zona l'esperaven a l'aeroport, com Chairmaine i Matthew amb la seva família, o Alexandre i Michelle amb cinc dels seus fills. El van saludar amb flors i alguna pancarta en què es llegia "Bienvenue à Montréal" i "Padre, joyeux anniversaire", referint-se al 48 aniversari de l'ordenació sacerdotal de Mons. Ocáriz.

A continuació, es va dirigir al Manoir de Beaujeu, on romandrà durant els pròxims dies. El Manoir és una casa de recessos i conferències, on s'organitzen recessos espirituals, cursos, tallers i seminaris. Des d'allà Mons. Ocáriz acudirà a diverses trobades amb membres, cooperadors i amics de l'Opus Dei de Mont-real, Ottawa i Quebec.

Dilluns i dimarts, 12 i 13 de l'agost (Toronto)

Després dels dies passats a Vancouver, el prelat va aterrar a l'Aeroport Internacional Toronto Pearson, al voltant de les 18.00 h del dilluns 12. Entre les famílies que l'esperaven es hi eren Daniel i Magda amb els sis fills i una pancarta de benvinguda, en la qual es representava la CN Tower, l'edifici més alt del Canadà. Aquest dia, Mons. Ocariz va estar a Wilson Heights, un dels centres de la prelatura on reben formació cristiana nombroses persones de l'àrea metropolitana de Toronto.

L'endemà, el prelat va visitar Ernescliff College, una residència universitària ubicada al campus de la Universitat de Toronto, per reunir-se amb estudiants i joves professionals. Els va parlar de la importància de la formació cristiana,

que "no significa estar informats sobre conceptes, idees i valors abstractes, més aviat és deixar-nos modelar per Jesucrist, buscar que el nostre ésser s'identifiqui amb el de Jesús". En referir-se als reptes que es poden plantejar en la nostra vocació cristiana va explicar que "com més grans són les dificultats, més comptarem amb la gràcia de Déu, que és al nostre costat per ajudar-nos".

A Kintore College, una residència universitària que organitza una gran varietat d'activitats formatives per a dones de totes les edats, el prelat es va reunir amb membres de l'Obra, familiars i amics. Entre acudits, cançons, històries personals i fins i tot algun truc de predigistació, Mons. Ocariz va emfatitzar els beneficis de ser feliç en tot moment: "L'alegria ens permet tenir el cor obert i estar més ben equipats per solucionar els reptes i dificultats de la vida

ordinària". El Kintor College va obrir les portes el 2012, i també està situat al campus de la Universitat de Toronto.

Després de dinar, el prelat va visitar Hawthorn School, l'única escola independent per a noies, d'inspiració catòlica, a la ciutat de Toronto. Fundada fa 30 anys, Hawthorn compta amb escoles bressol i és reconeguda per la seva excel·lència en l'educació primària i secundària. Mons. Ocariz es va reunir amb la junta directiva i el personal de l'escola i els va animar en el servei a les dones. A continuació, també es va reunir amb estudiants de secundària i universitàries.

A la tarda, unes 200 persones van rebre el prelat al Fairview Library Theatre de Toronto. Hi van mantenir una animada tertúlia en què es van tractar qüestions com el valor del treball, el sentit del dolor, la missió

apostòlica dels cristians o el valor evangelitzador de l'alegria.

Diumenge, 11 d'agost

El prelat es va desplaçar al nord de Vancouver per conèixer Copper Ridge, una casa de recessos i activitats formatives situada a Howe Sound. L'edifici està actualment en la fase final de construcció. A la futura capella d'aquest centre, va poder contemplar el retaule i els vitralls que acompanyaran el Senyor en el sagrari. Més tard va beneir l'última pedra del projecte, que consta de dos baixos relleus de sant Josepmaria i del beat Àlvar, que també es col·locaran a l'oratori.

Allí va conèixer les persones que han contribuït generosament a engegar aquest projecte. Mons. Ocáriz els va recordar el viatge a Howe Sound el setembre de 2006, quan va acompanyar al llavors prelat de l'Opus Dei, el bisbe Xavier

Echevarría. En aquella ocasió, Mons. Echevarría havia beneït el lloc des de l'enorme roca situada a uns metres de distància. Les primeres activitats del conference center estan programades per a inicis de 2020. El prelat va animar els promotors a explicar l'influx positiu que aquest centre produirà en la població local, a la província i en tot el país: "donar-li suport —va dir— no és ajudar la persona que demana col·laboració, sinó fer el bé a la societat, la qual cosa beneficia la persona que està donant". En retornat a Vancouver, Mons. Ocariz es va aturar amb altres famílies vingudes de tot el Lower Mainland per saludar-lo.

Dissabte, 10 agost

A la tertúlia, Teresa va relatar la recent defunció d'una supernumerària de l'Opus Dei: posant en relleu la generositat i l'exemple d'alegria en la malaltia.

Minette va explicar a Mons. Ocariz les lliçons que de vegades rep dels més joves. La seva filla de cinc anys va comentar a casa que no podia perdonar a una amiga de la guarderia, i el germà de set anys li va contestar: "Has de perdonar setanta vegades set". Quan la mare li va preguntar si sabia el que significava això, va respondre que a l'escola encara no havien estudiat les taules de multiplicar.

Nicole, directora de recursos pedagògics del sistema escolar catòlic de Vancouver, va demanar consell sobre com guiar les generacions més joves en un ús apropiat de la llibertat. El prelat va explicar que la llibertat és la capacitat no només de triar, sinó de triar el bé, i en fer-ho, "estem tocant l'essència mateixa de la llibertat, que és l'amor".

Posteriorment, el prelat va visitar a alguns malalts. Va parlar una estona

amb Zeny, que és cega i paralítica, i va beneir-la amb el signe de la Creu al front; a Chichi, que pateix una greu malaltia, va manifestar-li el seu agraïment pel que havia fet per implantar l'Opus Dei al país. També va visitar a Sandra, que pateix un càncer terminal.

Durant una altra tertúlia al Vancouver College, Mons. Ocariz va utilitzar el lema de Canadà ("A mari usque ad mare", *de mar a mar*), per encoratjar-ne la tasca evangelitzadora dels fidels de l'Opus Dei, com havia fet el seu predecessor, Mons. Xavier Echevarría, en la visita al país de fa 13 anys.

Joe residia a Toronto el 1988, quan el beat Àlvar del Portillo va visitar el Canadà i preguntà per la propera arribada de l'Opus Dei a Vancouver. Va assistir al primer recés espiritual que es va organitzar allà el 1984 i ha vist créixer aquella llavor en

nombrosos llocs del Lower Mainland. Va preguntar: "Pare, ¿com podem mantenir el creixement dinàmic de l'Obra tal com el nostre fundador la va imaginar els anys cinquanta?". El prelat va explicar que l'Opus Dei és la gent i que, perquè l'Opus Dei sigui dinàmic, "les persones també necessiten ser dinàmiques, amb un dinamisme que es fonamenta en la unió amb Jesucrist". Va animar a tots a pensar que la tasca d'apostolat de l'Església, i per tant de l'Opus Dei, "només pot créixer a través de l'oració".

Brian va regalar a Mons. Ocariz una talla en fusta d'un salmó acolorit, que és un altre dels símbols de Vancouver. Els salmons neixen a la llera dels rius i immediatament neden cap a l'oceà, al mig del planeta. Després tornen al riu per reproduir-se. Aquest viatge, conegut com la "carrera del salmó", és perillós, ja que els peixos han de

superar molts obstacles nedant riu amunt.

En acabar aquesta reunió, Yesid va interpretar una cançó que havia compost alguns anys enrere: la lletra parla de la recerca de Déu. El prelat li ho va agrair, va abraçar-la i després va impartir la benedicció a tots els presents.

Durant la resta del dia, Mons. Ocáriz va estar amb diverses famílies vingudes per saludar-lo des de Calgary, Edmonton i Vancouver.

Divendres, 9 d'agost

Al matí, el prelat de l'Opus Dei va visitar l'arquebisbe de Vancouver, J. Michael Miller, que des de fa anys coneix i estima la tasca que desenvolupen a l'arxidiòcesi els fidels de la prelatura. Després, es va reunir amb un bon grup de sacerdots, als qui va animar a fomentar l'esperança i a afrontar

amb confiança en Déu els reptes de l'Església. Va subratllar la importància de viure la unitat amb el Sant Pare.

A la tarda, Mons. Ocariz es va reunir també amb un grup de noies joves al *Centre Cultural Crestwell*. El van saludar amb la cançó "A million dreams". El prelat va aprofitar la lletra per recordar-los que els somnis són una cosa bona, però que per sobre d'ells es troba "l'amor de Déu per nosaltres, que és fonamental i no és un somni". Aquest amor, va dir, "ens augmenta la fe i ens dóna confiança".

Una jove, Mary-Jo, que començarà la universitat a la tardor, li va demanar un consell sobre com tractar els qui tenen una concepció de la vida totalment diferent de la pròpia. El prelat la va animar a ser amiga de la gent: "L'amistat no és pensar exactament el mateix que l'altra

persona, sinó més aviat buscar el seu bé, també quan tens opinions diferents. Implica interès per l'altra persona, i compartir allò que portes en el teu cor".

Isabel, de Calgary, va preguntar què fer per no veure l'oració com un deure tediós sinó com quelcom atractiu, com quan s'està amb un amic. "De vegades podem caure en el tedi perquè som febles i perquè no veiem físicament el Senyor", va explicar el prelat. "Creiem però no veiem. És una qüestió de fe. Pensa en Jesús com algú que t'estima apassionadament, i no com una idea".

Entre les presents, hi eren les noies que anaven a atendre, just després de la trobada, una tasca social anomenada "Camp Misawannee". Bev i Sami van lliurar al prelat una samarreta verda del campament amb la llegenda "*campista d'honor*" i,

al final de la tertúlia, es van fer una foto de grup amb Mons. Ocáriz.

A la tarda, al voltant de 40 estudiants de secundària, universitaris i joves professionals provinents de Lower Mainland, Victòria i Alberta van assistir a una altra tertúlia amb el prelat.

Alguns li van preguntar sobre com evangelitzar els companys de classe i portar-los a Crist. "El treball apostòlic no és només per a alguns, sinó per a tots", va observar Mons. Ocáriz.

"Vosaltres que rebeu una formació més intensa, teniu també la responsabilitat de compartir-la amb la família, els companys de feina, companys de classe. Penseu en els dotze apòstols, que van acabar essent màrtirs, excepte sant Joan, que també va patir el martiri però no va morir en aquell moment. No tingueu por o vergonya d'anar contra corrent —els va dir— ni tan sols quan és

difícil anar en contra dels capricis i modes del moment."

Responent una pregunta de John Paul, va afegir: "Penseu que és Jesucrist qui sosté les vostres batalles, els vostres treballs. Això ens ha de portar a recolzar-nos en l'Eucaristia, que és on trobem la força veritable".

Nicholas va regalar un *inukshuk* al prelat, una estàtua de pedra amb forma de persona. Per als inuits, els nadius de l'extrem nord del Canadà, l'*inukshuk* és un distintiu per indicar la importància d'un lloc. Simbolitza l'amistat, l'esperança i la seguretat.

Després de les dues trobades amb els joves, Mons. Ocariz va rebre algunes famílies de Vancouver. Entre elles hi havia la família de Marietta, que va arribar a aquesta ciutat el 1973 i era l'única persona de l'Opus Dei en aquell moment. D'aleshores ençà, la prelatura ha crescut força dins l'Oest

canadenc. Es va commoure quan el prelat li va donar les gràcies per la tasca realitzada.

Dijous, 8 d'agost de 2019

Després de la visita pastoral a diverses ciutats dels Estats Units, Mons. Fernando Ocariz va aterrar a Vancouver a les 15:30 h, en un vol procedent de San Francisco. Passats els tràmits de frontera i duana va ser rebut pel vicari de l'Opus Dei al Canadà, Mons. Fred Dolan, i per diverses famílies que l'esperaven a la zona d'arribades de l'aeroport.

"Welcome to Canada, Padre!" hom llegia a la pancarta que havien preparat els fills menuts de Jonathan i Melissa per donar la benvinguda al prelat. La canalla somreia d'orella a orella en notar la sorpresa de Mons. Ocariz.

Anna i James, tots dos conversos, i els seus set fills petits també van saludar

el prelat, amb un cartell de "Benvingut al Canadà". Anna li va regalar un llibre publicat recentment sobre històries de conversió a la fe cristiana, on s'hi narra la seva història. Mons. Ocáriz també va rebre xarop d'auró i un petit peluix d'ant, l'animal canadenc per excel·lència.

Adna i Gabriel (que està cursant un doctorat sobre el canvi climàtic a Vancouver) també hi eren a l'aeroport per rebre el prelat, al costat dels seus quatre fills i el bebè que és en camí.

Només arribar al Canadà, Mons. Ocáriz es va dirigir a *Glenwood*, un dels centres de la prelatura a Vancouver. Després de saludar el Senyor —el Santíssim Sagrament reservat al sagrari—, va passar una estona amb el sacerdot Joseph Soria, que fa cinc anys va patir diversos vessaments cerebrals. Des d'aquell

moment, el prelat li havia escrit diverses cartes. Fr Joseph es va mostrar commogut per l'afecte del prelat de l'Opus Dei cap a la seva persona.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/viatge-
pastoral-canada-2019/](https://opusdei.org/ca-es/article/viatge-pastoral-canada-2019/) (01/04/2026)